

tvivl om, at det ligger i tiden, at flere og flere vil benytte sig af mulighederne for retsmægling, mediation osv. Det er en udvikling, vi bestemt tilslutter os, så derfor kan bestemmelsen om lukkede døre ikke ses isoleret.

En af farerne ved offentlighed i retsplejen, i hvert fald sådan som pressen i opfører sig i disse moderne tider, er, at offentlighedsprincippet bliver til en gabestok, specielt for tiltalte og ofre. Det vender vi os kraftigt imod, og det er også derfor, vi kan tilslutte os det forslag, som siger, at man ikke skal kunne fotografere de tiltalte, de domfældte og ofrene på vej til og fra retten.

Jeg kan se, at nogle medier betragter det som en forfærdelig indskrænkning af offentligheden, og dertil er at sige: Der er intet, der forhindrer de medier i sagligt og ordentligt at beskrive, hvad retssager principielt drejer sig om, og dertil behøves aldrig et foto af en sigtet eller et offer, der har gemt sig bag en vindjakkehætte. Det er komplet unødvendigt.

Kl. 10.15

Jeg synes, det er godt, at den regel kommer ind, og Venstre kan tilslutte sig forslaget i sin helhed.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Kunne jeg få fru Birthe Rønn Hornbech til at sige lidt mere om, hvad det er, Venstre er utilfreds med?

Det er også vores vurdering, at der er rigtig gode ting i forslaget, og at der er noget, der er problematisk. Men jeg har lyttet meget til medierne, som trods alt er dem, der i høj grad skal tilgodeses med offentlighedsbestemmelsen.

Venstre siger, at forslaget slet ikke er vidtgående nok for dem, men man tager det, som det kommer. Det var den melding, jeg hørte: Vi er tilfredse med det, vi kan få nu, og så vil vi gå videre. Kunne vi ikke få bare to-tre eksempler på, hvad man kunne ønske sig, hvis man kunne komme længere? Ellers kan jeg ikke rigtig se for mig, hvordan man kan gøre det med tryghed og i den positive ånd, som fru Birthe Rønn Hornbech lægger op til, hvis det ikke er andet end bare et vagt løfte.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu er det jo et regeringsforslag, og jeg kan ikke afgive løfter på regeringens vegne. Det, jeg kan sige, er, hvad vi i Venstre arbejder for, og det er

jo, at på lang sigt skal dommene kunne offentliggøres på internettet.

Vi skal jo skelne mellem borgernes adgang til at få fat i en dom – der er ikke en offentliggørelse, for man går op og henter den på dommerkantoret – og den rene offentliggørelse. Det er noget, jeg har interesseret mig for i mange år, og derfor ved jeg også, at der er en masse problemer i det. Hvor meget skal anonymiseres og hvordan, skal der laves resumeer, hvordan bliver forholdet mellem de domme, der ligger på internettet, og domssamlinger, osv.?

Jeg sad faktisk i går og gik ind på Domstolsstyrelsen og de forskellige retter. Her kan man se, at der allerede er nogle retter, der offentliggøres mere end andre, og det er klart, at det er en udvikling, der skal skubbes på, så alle retterne i højere grad bliver så forbrugervenlige, at de giver oplysninger om retslistor osv. på deres hjemmeside.

Det er slet ikke alle, der gør det nu, men det er en udvikling, vi i høj grad vil skubbe på. Men også af ressourcemæssige grunde kan vi altså ikke fra den ene dag til den anden offentliggøre samtlige domme på internettet, og der er som sagt også en række principielle problemer, der skal diskuteres først. Men vi mener, at det er den vej, man skal gå.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er ikke for at genere, men jeg synes, det er en lille smule nøjsomt.

Jeg troede faktisk, at offentliggørelse på internettet udelukkende var et ressourcspørgsmål, og at det lovforslag, der ligger her, ikke ville forhindre en sådan offentliggørelse, hvis man var i stand til det rent ressourcemæssigt. Jeg går ud fra, at det kan laves, for ellers har jeg misforstået det. Det har jeg muligvis også, men jeg går altså ud fra, at sådan noget kan laves.

Udenrigsudvalget har lige været i Vietnam, hvor vi også interesserede os for retssystemet, fordi det er en del af de danske bistandsprojekter. Her talte vi netop meget om mangelen på gennemsigtighed, at man ikke havde adgang til dommene osv., og der blev svaret, at nu var man ved at lægge det på internettet, og så kunne man hoppe alle led over. Det synes jeg ikke var tilfredsstillende, og hvis det nu bliver sådan hos os, at vi måske engang ad åre kan nå det, som Vietnam mener må være minimumskravet til retssikkerhed med hensyn til dommene, synes jeg, vi har et problem.